

Elit Hicranlar

– Ümit Seyhan · 29 Nisan 2020

Kavisler çizerek yırtıp geçerler
Durgun bir su gibi sessiz
gönlümden
Boydan boya eskimiş vicdanım
Yağmur bulutlarını geçirir
İncelmiş yerlerinden

Hiç kimse ama hiç kimse
Gözlerimin içine bakamaz
O an
Gül ağacından bordo masandan
Işık vurdukça yekindir tozlar
Bir serçe uçup gider çalıdan
Seçilmez renkleri kirli camlardan
Yerdeki ayak izinlerinin
Beşiği olur rüzgar
Bir şiir düşer bir şiir daha
Ağrılarımı yazdığım ayrı sayfalardan

Sanki
Yaşlı bir ağaç döker yaprağını
Eteklerine yığılır üçüncü hamurdan

Bu şiir
Makyajı akmış o kadındır

El ayak çekilince tutar baş ağrıları
Çamur şehirin arka sokakları gibi
Göz pınarlarından yanaklarına doğru yürür
Çirkin bir palyaçoya dönüştüğünde
Kuluçkadan yeni çıkmış
Kimliksiz küstah
Elit hicranları gülüşür

Ümit Seyhan